

“মৰমৰ সোন- ইফালে সিফালে বহি অৱাবত সময় নষ্ট নকৰিবা, পিতাৰ স্মৰণত থাকি সময় সফল কৰা।

প্ৰশ্ন:-বাবাৰ নাম কোনে কৰিব পাৰিব ?

উত্তৰ:-যি বাবাৰ সমান সেৱা কৰে। যদি প্ৰতিটো কৰ্মত বাবাৰ সমান হয় তেতিয়া বহুত ডাঙৰ ফল পাবা। বাবাই আমাক সন্তানক নিজৰ সমান বনাবলৈ পুৰুষাৰ্থ কৰাছে।

প্ৰশ্ন:-অন্তমুখী কাক কোৱা হব ? তোমাৰ অন্তমুখৰ্তা পৃথক কেনেকৈ হয় ?

উত্তৰ:-আত্মিক অভিমানত থকা মানেই অন্তমুখী হৈ থকা। নিজৰ অন্তৰত যি আত্মা আছে সেই আত্মাক বাবাৰ কথায়ো শুনোৱা, এক বাবাৰ লগত বুদ্ধি যোগ ৰাখি গুণৱান বনোৱা, এইটো হল পৃথক অন্তমুখৰ্তা।

ধাৰণা:

১ অন্তমুখী হৈ এক বাবাৰ পৰা শুনিবা। এক পিতাৰ লগত বুদ্ধিযোগ ৰাখি গুণৱান হোৱা। বাহিৰামুখী নহবা।

২ আত্মিক পিতাৰ স্মৰণত থাকি ভোজন বনাবা বা গ্ৰহন কৰিবা। পক্কা যোগী হবা

বৰদান:-প্ৰবৃত্তি থাকি লৌকিকতাৰ পৰা পৃথক হৈ প্ৰভুৰ মৰমৰ পাত্ৰ হৈ মোহমুক্ত হোৱা:-

- প্ৰবৃত্তিত থাকিও লক্ষ্য ৰাখিবা যে সেৱা স্থানত সেৱা কৰিবলৈ, যতেও থাকিলেও তাৰ ৰাতাৱৰণ সেৱা স্থানৰ দৰে হব লাগে। প্ৰবৃত্তিৰ অৰ্থ হল পৰ বৃত্তিত থাকোতা অৰ্থাত মোৰ নহয়, পিতাৰ হয় গতিকে পৰ বৃত্তি হয়। কোনোৱাই আহিলে এই অনুভৱ কৰিব লাগে যে পৃথক আৰু প্ৰভুৰ মৰমৰ। কোনো মোহ থাকিব নালাগে।। পৰিবেশ অলৌকিক হব লাগে, লৌকিক নহয়, কোৱা আৰু কৰা সমান হব লাগে তেতিয়া এক নং লৈ লব পাৰিবা।

শ্লোগান: সদায় খাজনাৰে সম্পন্ন আৰু সন্তুষ্ট হৈ থাকিবা তেতিয়া পৰিস্থিতি আহিলেও সলনি হৈ যাব।

